

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžo/89/2015
Identifikačné číslo spisu: 1012201768
Dátum vydania rozhodnutia: 26.10.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:1012201768.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a členov senátu Zuzany Ďurišovej a JUDr. Jany Henčekovej, PhD., v právnej veci navrhovateľky: V. H., bytom T., zastúpená advokátskou kanceláriou JUDr. Dušan Pohovej & partners, s.r.o., so sídlom Námestie slobody 10, Bratislava, proti odporcovi: Mestská časť Bratislava - Vajnory, so sídlom Roľnícka 109, Bratislava, za účasti 1/ S. T., 2/ U. T., obaja bytom W., 3/ Ing. C. D., bytom T., 4/ E. Z., bytom T., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. 004/2012 zo dňa 09.08.2012, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Sp/142/2012-37 zo dňa 19. novembra 2014, takto jednomyselne

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Sp/142/2012-37 zo dňa 19. novembra 2014 potvrdzuje.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

I.
Predmet konania

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie odporcu č. 004/2012 zo dňa 09.08.2012 ako vecne správne a zákonné. Dôvodil tým, že preskúmal napadnuté rozhodnutie odporcu v rozsahu námietok vznesených navrhovateľkou v podanom návrhu a dospel k záveru, že tieto nie sú dôvodné. Po ich preskúmaní a vyhodnotení mal za to, že napadnuté rozhodnutie nemá žiadne také vady, ktoré by boli dôvodom pre jeho zrušenie.

K námietke, podľa ktorej mal odporca pri rozhodovaní konať aj s K. H. a O. H. (podielovými spoluvlastníkmi) uviedol, že táto námietka nie je dôvodná. Ako to vyplýva z citovaného ust. § 5 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) tento „sankcionuje“ len samotný zásah bez skúmania právnych vzťahov. Ak bola teda vykonávatelkou zásahu do predchádzajúceho pokojného stavu samotná navrhovateľka (ktorá ako jediná zo spoluvlastníkov vymenila zámku na bráne a

neposkytla zúčastneným osobám kľúče ako po minulé roky) je nepochybné, že pasívne legitimovanou v správnom konaní, predmetom ktorého bolo vydanie napadnutého rozhodnutia odporcu - odstránenie tohto zásahu (obnovenie pôvodného stavu), mohla byť jedine navrhovateľka. Napadnuté rozhodnutie je bezpochyby vykonateľné, pokojný stav navrhovateľka „obnoví“ poskytnutím kľúčov od brány alebo tým, že ju nebude zamykať. Z tohto dôvodu teda ostatní spoluvlastníci pozemku, zapísanom na liste vlastníctva č. XXX, parcelné č. 428/3, okres Bratislava III., obec Bratislava- m. č. Vajnory, k. ú. C., (ďalej len „pozemok parc. č. 428/3“), nemuseli byť účastníkmi správneho konania pred odporcom.

K námietke, podľa ktorej predbežné opatrenie vo forme práva prechodu je takým zásahom do vlastníckeho práva, ktorý vylučuje, aby o ňom rozhodol odporca uviedol, že ani táto námietka nie je dôvodná. O otázke existencie či neexistencie práva, t.j. v tomto prípade o práve byť oprávneným k prechodu či prejazdu z vecného bremena môže, ako správne uviedla navrhovateľka vo vzťahu k zásahu do jej vlastníckeho práva k pozemku parc. č. 428/3 rozhodnúť iba súd. Uvedené však žiadnym spôsobom nelimituje právomoc odporcu na základe návrhu posudzovať, či došlo alebo nedošlo k zrejmemu zásahu do pokojného stavu a tento stav vydaním rozhodnutia (postupom podľa ust. § 5 Občianskeho zákonníka) obnoviť. Ako to je zjavné z obsahu administratívneho spisu, existencia pokojného stavu (pretrvávajúceho až do 02.08.2012, kým nebola na bráne vymenená zámka), ktorý je východiskovým bodom pri rozhodovaní podľa § 5 Občianskeho zákonníka, nebola žiadnym spôsobom spochybnená - a to ani samotnou navrhovateľkou a odporca ho mal za preukázaný. Existencia pokojného stavu, resp. zásah do neho vymenením zámky na bráne neboli spochybnené ani počas súdneho konania. Navrhovateľka sa vyjadrovala iba k právnemu stavu, o ktorom (ako to bolo vyššie uvedené) môže rozhodnúť iba príslušný súd. Ak teda odporca bez skúmania právneho stavu a platnosti právnych vzťahov dospel k zisteniu, že (vymenením zámky a následným neposkytnutím kľúčov) došlo k zrejmemu zásahu do existujúceho pokojného stavu, ktorý odporca napadnutým rozhodnutím obnovil, takéto jeho konanie, výsledkom ktorého bolo vydanie napadnutého rozhodnutia odporcom, bolo legálnym uplatnením jeho oprávnenia, daného mu ust. § 5 Občianskeho zákonníka. A to bez ohľadu na to, či v súčasnosti prebieha, resp. v minulosti prebiehali v danej veci súdne konania. V tejto súvislosti krajský súd poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 207/2011 z 22.11.2012.

Po posúdení navrhovateľkou vznesených námietok krajský súd skonštatoval, že spoluvlastníci pozemku parc. č. 428/3 nespôsobili narušenie dovtedajšieho pokojného stavu a teda nebolo pochybením odporcu, ak vo veci konal iba s navrhovateľkou, ktorá narušenie pokojného stavu spôsobila. Tiež skonštatoval, že vydaním napadnutého rozhodnutia odporca neriešil právnu otázku, ale výlučne riešil obnovenie dovtedajšieho pokojného stavu spočívajúceho v prechode cez pozemok parc. č. 428/3 a to v zmysle oprávnenia daného mu ust. § 5 Občianskeho zákonníka. S poukazom na uvedené súd navrhovateľkou vznesené námietky vyhodnotil ako nedôvodné a napadnuté rozhodnutie odporcu ako vecne správne a zákonné potvrdil.

II.

Zhrnutie odvolacích dôvodov navrhovateľky

Proti rozhodnutiu krajského súdu podala navrhovateľka včas odvolanie. Namietala, že rozhodnutie odporcu nepovažuje za odôvodnené, čo sa týka pasívne legitimovaných účastníkov sporu, nakoľko predmetné rozhodnutie sa netýka všetkých spoluvlastníkov pozemku parc. č. 428/3. V liste vlastníctva č. XXX, na ktorom je zapísaný pozemok parc. č. 428/3 je uvedené, že predmetný pozemok je v podielom spoluvlastníctve, pričom podiely jednotlivých spoluvlastníkov sú nasledovné: H. V. - 1/2, H. K. - 1/4, H. O. - 1.

V zmysle ustanovení § 137 a nasl. Občianskeho zákona všetci spoluvlastníci sa podieľajú na právach a povinnostiach vyplývajúci zo spoluvlastníctva a v zmysle § 139 Občianskeho zákonníka sú všetci spoluvlastníci oprávnení nakladať s nehnuteľnosťou spoločne a nerozdielne, takže predmetné rozhodnutie sa má týkať všetkých spoluvlastníkov, nehovoriac už o tom, že odporca nezisťoval kto zo spoluvlastníkov vymenil vložku a nesprávne označil navrhovateľku v 1. rade, pričom samotné technické

prevedenie zabezpečoval K. H.. Vzhľadom na túto skutočnosť je rozhodnutie mestskej časti nadbytočné a nevykonateľné, nakoľko ďalší dvaja spoluvlastníci nemusia umožniť prechod a prejazd cez predmetný pozemok.

Rozsudok krajského súdu nepovažovala za vecne správny, nakoľko predmetné rozhodnutie odporcu o predbežnom opatrení, ktoré súd potvrdil, považuje za taký zásah do vlastníckych práv zabezpečených Ústavou Slovenskej republiky, že ich úprava prináleží iba súdu. Uloženie povinnosti umožniť odporcom v 2. až 4. rade nepretržitý prechod a prejazd cez súkromný pozemok má voči navrhovateľke fakticky tie isté účinky ako zriadenie vecného bremena, na čo mestská časť nie je oprávnená.

Poznomenala, že v minulosti sa S. T. na súde domáhal určenia, že nadobudol právo prechodu a prejazdu cez predmetný pozemok titulom vydržania. Okresný súd v spojitosti s rozhodnutím odvolacieho súdu návrh zamietol ako nedôvodný. S jej námietkou, že v zmysle rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 14.07.2009 k vydržaniu vecného bremena práva prechodu nedošlo, lebo vtedajší navrhovatelia toto právo nevykonávali, sa krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku osobitne vôbec nevysporiadal.

V zmysle vyššie uvedených skutočností navrhla, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie o predbežnom opatrení správneho orgánu v zmysle § 250q ods. 2 O.s.p. zruší, vec vráti správneho orgánu na ďalšie konanie a navrhovateľke prizná náhradu trov.

III.

Vyjadrenie odporcu k odvolaniu navrhovateľky

Odporca sa k podanému odvolaniu vyjadril podaním zo dňa 10.02.2015. Uviedol, že predbežné opatrenie vydané obcou podľa ust. § 5 Občianskeho zákonníka smeruje výlučne proti tomu, kto svojím správaním zasahuje alebo zasiahol do pokojného stavu. Mal za to, že navrhovateľka svojím konaním zasiahla do pokojného stavu, ktorý v danej veci dovtedy existoval. Pasívne legitimovaná je preto v tomto prípade iba navrhovateľka, bez ohľadu na to, že pozemok parc. č. 428/3 je v podielovom spoluvlastníctve aj K. H. a O. H.. Bol presvedčený o tom, že nie je možné, aby odporca predbežným opatrením uložil povinnosť obnoviť pôvodný stav osobám, ktoré svojím konaním do pôvodného stavu nezasiahli.

Ďalej uviedol, že obec pri rozhodovaní o predbežnom opatrení skúma dve základné podmienky a to existenciu pokojného stavu a zrejmy zásah do pokojného stavu. Pokojným stavom je potrebné rozumieť faktický stav, ktorý je rešpektovaný všetkými účastníkmi. V danom prípade mal odporca z výpovedí S. T., U. T., Ing. C. D. a E. Z. ako navrhovateľov predbežného opatrenia za preukázané, že vo veci existoval pokojný stav spočívajúci v tom, že S. T., U. T., Ing. C. D. a E. Z., resp. ich právni predchodcovia desaťročia prechádzali pešo a motorovými vozidlami cez pozemok parc. č. 428/3. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že túto skutočnosť navrhovatelia v opravnom prostriedku nijako nespochybnili. Odporca vydaním predbežného opatrenia preto nezasiahol do vlastníckeho práva navrhovateľky, ale poskytol ochranu faktickému stavu tým, že uložil obnoviť pokojný stav, ktorý bol narušený zásahom navrhovateľky.

Ďalej poznamenal, že navrhovateľka v opravnom prostriedku nespochybnila dôvody vedúce k vydaniu predbežného opatrenia, t. j. nespochybnila, že vo veci existoval pokojný stav, spočívajúci v tom, že S. T., U. T., Ing. C. D. a E. Z., resp. ich právni predchodcovia prechádzali pešo a motorovými vozidlami cez pozemok parc. č. 428/3 a nijako nespochybnili, že navrhovateľka svojím konaním do tohto pokojného stavu zasiahla. V tomto prípade preto nie je možné hovoriť o zásahu do vlastníckeho práva navrhovateľky vydaním predbežného opatrenia, nakoľko posledný pokojný stav (nepretržitý prechod a prejazd cez pozemok parc. č. 428/3) bol až do 02.08.2012 navrhovateľkou rešpektovaný a umožňovaný.

Konštatoval, že obec v konaní podľa ust. § 5 Občianskeho zákonníka zisťuje a rieši len skutkové otázky.

Obec neskúma a ani nemôže skúmať, komu právo skutočne patrí, aká je právna pozícia jednotlivých strán. Tieto otázky môže preskúmať a rozhodnúť o nich iba súd. V konaní podľa ust. § 5 Občianskeho zákonníka ide o ochranu doterajšieho stavu bez toho, aby obec skúmala, či ten, kto zasiahol do pokojného stavu, je na to oprávnený, alebo nie. V tomto prípade preto odporca nemal právomoc skúmať príčinu a pôvod daného stavu, ani právne postavenie účastníkov konania. Odporca skúmal, či v danom prípade existoval pokojný stav a či konaním navrhovateľky došlo k zásahu do pokojného stavu. Po zistení, že sú splnené podmienky na poskytnutie ochrany pokojnému stavu podľa ust. § 5 Občianskeho zákonníka preto odporca vydal navrhované predbežné opatrenie.

V prípade konania podľa § 5 Občianskeho zákonníka je právne irelevantná skutočnosť kto je vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti, jediným významným faktom je to, kto zasiahol do pokojného stavu, ktorý existoval pred nariadením predbežného opatrenia. Právne posúdenie odporcovi (obci) v tomto konaní nepatrí, hodnotí len skutkový stav a ten navrhovateľka nikdy nespochybňovala.

Záverom uviedol, že sa v plnej miere stotožnil s právnym názorom vyjadreným v rozsudku krajského súdu. V podanom odvolaní navrhovateľka iba zopakovala argumenty, ktoré prezentovala v podanom opravnom prostriedku proti rozhodnutiu odporcu. Poukázal na to, že v súčasnosti prebieha konanie na Okresnom súde Bratislava III sp. zn. 14C 107/2009 o zriadení vecného bremena navrhovateľov v 1. rade S. T., v 2. rade U. T., proti odporcom: H. V., H. K., H. O.. Okresný súd Bratislava III. svojim uznesením č. k. 14C 107/2009-185 zo dňa 25.10.2011 ustanovil súdneho znalca z odboru geodézie a kartografie, odvetvie geodézie, Ing. C. C. na vypracovanie znaleckého posudku. Znalecký posudok bol predložený aj na súdnom pojednávaní na tamjšom súde dňa 17.2.2015. Pojednávanie bolo odročené za účelom dosiahnutia mimosúdnej dohody.

Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil.

IV.

Argumentácia rozhodnutia odporcu

Napadnutým rozhodnutím č. 004/2012 zo dňa 09.08.2012 odporca podľa ust. § 13 ods. 5 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení (ďalej len „zákon o obecnom zriadení“) v spojení s ust. § 5 Občianskeho zákonníka vydal rozhodnutie o predbežnom opatrení, ktorým navrhovateľke uložil, aby obnovila pôvodný stav a umožnila zúčastneným osobám nepretržitý prechod a prejazd cez pozemok parc. č. 428/3 v k. ú. C. v jej vlastníctve. Podľa odôvodnenia rozhodnutia došlo k zrejmemu zásahu do pokojného stavu trvajúceho celé desaťročia tým, že navrhovateľka dňa 2.8.2012 dala vymeniť zámok na bráne, ktorú zamyká a kľúče im neodovzdala, čím im zamedzila prístup k vlastným nehnuteľnostiam. Na záver odporca konštatoval, že pri rozhodovaní o nariadení predbežného opatrenia rieši len skutkové a nie právne otázky, v uvedenom prípade skúmal existenciu pokojného stavu a zmenu tohto stavu, ktorá je vyvolaná inou osobou (navrhovateľkou). Východiskom pri rozhodovaní je teda posledný pokojný stav, ktorý existoval pred zrejším zásahom.

V.

Právny názor NS SR

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 O.s.p., preskúmal napadnutý rozsudok a konanie ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 O.s.p.. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spojení s ust. § 250s prvá veta O.s.p. odvolanie prípustné, dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky je nedôvodné. Rozhodol jednomyselne bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk). Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 26. októbra 2015 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa § 4 Občianskeho zákonníka proti tomu, kto právo ohrozí alebo poruší, možno sa domáhať ochrany u orgánu, ktorý je na to povolaný. Ak nie je v zákone ustanovené niečo iné, je týmto orgánom súd.

Podľa § 5 Občianskeho zákonníka, ak došlo k zrejmemu zásahu do pokojného stavu, možno sa domáhať ochrany na obci. Obec môže predbežne zásah zakázať alebo uložiť, aby bol obnovený predošlý stav. Tým nie je dotknuté právo domáhať sa ochrany na súde.

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bolo rozhodnutie krajského súdu, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie odporcu č. 004/2012 zo dňa 09.08.2012 o predbežnom opatrení, ktorým navrhovateľke uložil, aby obnovila pôvodný stav a umožnila zúčastneným osobám nepretržitý prechod a prejazd cez pozemok parc. č. 428/3 v jej vlastníctve.

Preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporcu, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami navrhovateľky uplatnenými v opravnom prostriedku a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia.

Odvolací súd konštatuje, že odvolanie sa neodlišovalo od dôvodov podaného opravného prostriedku proti rozhodnutiu odporcu, s ktorého dôvodmi sa súd prvého stupňa v plnom rozsahu vysporiadal a jeho skutkové zistenia aj právne závery sú vecne správne.

Námietku navrhovateľky, že napadnuté rozhodnutie odporcu o predbežnom opatrení, ktoré súd potvrdil, považuje za taký zásah do vlastníckych práv zabezpečených Ústavou Slovenskej republiky, že ich úprava prináleží iba súdu, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú. Taktiež nie je dôvodné tvrdenie navrhovateľky, že predmetné rozhodnutie odporcu sa malo týkať všetkých spoluvlastníkov pozemku parc. č. 428/3.

Ochrana podľa § 5 Občianskeho zákonníka je výnimkou zo všeobecne platnej zásady, že ochranu proti tomu, kto ohrozí alebo poruší právo, poskytuje zásadne súd. Táto ochrana je občianskoprávnou ochranou, ktorej zmysel treba hľadať v jej predbežnosti a v ochrane pokojného stavu najbližším kompetentným orgánom, t.j. obcou (mestom).

Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyslovený v rozhodnutí sp. zn. 8Sžo/208/2009 zo dňa 12.01.2010:

„Ak ide o rozhodovanie podľa § 5 Občianskeho zákonníka, ide o realizáciu právomoci správneho orgánu rozhodovať vo veciach občianskoprávných. Predbežnosť rozhodnutia podľa § 5 Občianskeho zákonníka nespočíva v predbežnej povahe rozhodnutia v rámci správneho konania, ale jeho predbežnosť spočíva vo vymedzení jeho vzťahu k možnému súdnemu konaniu a rozhodovaniu.“

Právna ochrana podľa ustanovenia § 5 Občianskeho zákonníka je formulovaná ako predbežná a správny orgán pri jej poskytovaní nevyhlasuje ani nevytvára právny stav, ale stav pokojný - teda určitý konkrétny faktický stav. O právnom stave potom rozhoduje súd (napríklad v občianskom súdnom konaní). Úlohou správneho orgánu je urýchlené poskytnutie ochrany pred zrejším zásahom do posledného pokojného faktického stavu a zabezpečiť poriadok a klud. Konanie podľa § 5 Občianskeho zákonníka prebieha podľa režimu Správneho poriadku.

V súvislosti s ustanovením § 5 Občianskeho zákonníka zákon neustanovuje, že by išlo o výkon prenesenej pôsobnosti štátnej správy; preto platí, že ide o výkon samosprávnej pôsobnosti obce (mesta). Pre takéto konanie potom platí zákonná úprava ustanovenia § 27 ods. 2 zákona o obecnom zriadení, podľa ktorého na konanie, v ktorom o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach právnických osôb a fyzických osôb rozhoduje pri výkone samosprávy starosta (primátor), vzťahuje sa

všeobecný predpis o správnom konaní (s odchýlkami uvedenými v zákone); o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu starostu (primátora) rozhoduje súd, ak osobitný predpis neustanovuje inak. Z citovanej zákonnej úpravy vyplýva, že pri vydaní rozhodnutia podľa § 5 Občianskeho zákonníka ide o výkon samosprávnej pôsobnosti obce a o opravnom prostriedku proti nemu sa rozhoduje v súdnom preskúmvacom konaní postupom podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku - ustanovení § 250l a nasl.

Odvolací súd sa stotožňuje s názorom krajského súdu, že: „...spoluvlastníci nehnuteľnosti parc. č. 428/3 (K. H. a O. H.) nespôsobili narušenie dovtedajšieho pokojného stavu a teda nebolo pochybením odporcu, ak vo veci konal iba s navrhovateľkou, ktorá narušenie pokojného stavu spôsobila“.

Z výpovedí zúčastnených osôb ako navrhovateľov predbežného opatrenia vyplýva, že navrhovateľka dala vymeniť zámok na bráne, ktorá sa nachádza na pozemku parc. č. 428/3 a odmietla im vydať kľúče od brány, ktorú zamyká. Tým im znemožňuje prechod a prejazd k ich susediacim pozemkom cez pozemok, ktorý po desaťročia nerušene využívali. Navrhovateľka pred odporcom ani pred súdom nespochybnila existenciu pokojného stavu, ani svoje konanie, ktorým do pokojného stavu zasiahla.

Skutkovým základom pre rozhodnutie správneho orgánu je posledný pokojný stav, ktorý existoval pred zrejším zásahom. Správny orgán úrad zisťuje a rieši len skutkové otázky. Práva a právnych otázok sa nedotýka a ani sa nesmie dotýkať. Prekročil by tým oprávnenie vyplývajúce z § 5. Ak správny orgán dôjde k záveru, že došlo k zrejmemu zásahu do pokojného stavu (neskúma sa právo, právny stav, právne vzťahy, pretože ide len o faktický stav) vydá rozhodnutie, ktoré musí mať náležitosti podľa § 46 a nasl. zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“). Nakoľko odporca po posúdení všetkých okolností prípadu mal za preukázané, narušenie existujúceho pokojného stavu, vydaním napadnutého rozhodnutie tento stav obnovil čím uplatnil legálne oprávnenie, ktoré mu zákon v §5 priznáva. Odvolací súd poukazuje na to, že o spôsobe, akým ma byť v budúcnosti zabezpečený prístup k predmetnej nehnuteľnosti môže definitívne rozhodnúť iba súd.

Záverom odvolací súd poznamenáva, že pozornosti odvolacieho súdu neuniklo, vzhľadom na aktuálny výpis z listu vlastníctva č. XXX, že vlastníkom predmetného pozemku parc. č. 428/3 je už iba sama navrhovateľka.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil so skutkovými i právnymi závermi krajského súdu a keďže odvolacie námietky navrhovateľky neboli spôsobilé spochybniť jeho vecnú správnosť, napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, lebo navrhovateľka v odvolacom konaní nebola úspešná a odporcovi náhrada trov nepatrí zo zákona.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.